

Rybaření

vesele i vážně

Milí čtenáři a příznivci Petrova cechu!

„Úhoř je tajemná ryba,“ pravil Ota Pavel v jedné ze svých povídek a měl pravdu. Život úhořů je dodnes z velké části neprobádaný a **plný otazníků**. Záhadou zůstává, proč se úhoři trou na jediném místě na světě, v Sargasovém moři.

text: Zdeněk Hofman foto: autor, Lenka Hofmanová a čtenáři ilustrace: autor

Vylhlý potěr zvaný monté, putuje k pobřeží do ústí řek. Zatímco samci zůstávají v moři, samice plují řekami dál a celý život tráví ve sladké vodě. Životní cyklus se uzavře v dospělosti návratem do Sargasového moře, počítám dalšího pokolení. V dnešní době nemají úhoři možnost překonat všechny překrady a vodní elektrárny. Monté je proto odlovováno a vysazováno do našich revírů uměle. Pozor! Od 1. září do 30. listopadu je v rybářském revíru úhoř říční hájen!

Mýty a pověry

Úhoři uplavou na svých cestách tisíce kilometrů a jejich pud k zachování rodu je tak silný, že v případě nutnosti překonávají některé překážky i po souši. Tato schopnost zavedla příčinu jedné z neznámějších pověr ze života úhořů. V noci prý vylézají na hrachová pole, kde se pasou na hrachu. Poněkud střízlivější verze praví, že vylézají po dešti na pobřežní pozemky, kde loví slimáky a žížaly. Dnes už tvrzení o pravdivosti těchto historek

slábne, čím víc však budeme hledět do minulosti, tím více podobných příběhů uslyšíme. Mnoha rybářům vadí podobnost úhoře s hadem. Někteří trpí doslova fobií! A pokud jim had zabere, propadnou šílenství a vlasec raději uříznou. Komu nevádí hadí podoba, může se zase bát jedovaté krve. Úhoř je prostě tajemná a trochu i strašidelná ryba.

Jak se loví úhoř?

Prvního úhoře jsme chytili jako kluci na obecním rybníku. Byl tlustý, černý a měřil rovný metr! Na břehu přetrhl vlasec a chtěl pláchnout zpět do rybníka. Hodil jsem na něj bundu a začal souboj na život a na smrt. Nemohl jsem ho udržet v ruce a trvalo pěkně dlouho, než mu došly síly. Bundu plnou slizu jsem mohl rovnou vyhodit, úhoř byl ale náš. Zabral na rousnici, kterou považuji za nejlepší nástrahu. Od druhé poloviny června je ideální i mrtvá rybička a lov na položenou. Úhoři berou výborně v noci za bouřkového počasí, někdy je ale všechno úplně jinak. Zním spoustu míst, kde berou

v pravé poledne a někdy skočí třeba na kolínko nebo pařenou housku. O zážitcích při lovu úhořů bych klidně mohl napsat knížku a byla by to četba převážně humorná. Za tmy se kamarádovi podařilo nahodit do koruny protějščího stromu. Čihátko poskakovalo sem tam, k prutu však vyskočit nechtělo. Stačilo posvítit a bylo jasno. S vlascem cloumal vítr a rousnice s háčkem se houpala na větví. Koncem sedmdesátých let se mi poštěstilo sehnat první teleskopické pruty SONA. Kdo je neměl, jakoby nebyl. Radost netrvala dlouho. Vyrazili jsme na úhoře, velmi brzy nás však od vody vyhnala ukrutná bouřka. Ve spěchu jsem si teleskopy přibouchl do kufru auta. To bylo smutku, oprava trvala několik měsíců. Na Lužnici jsem při